ÚMYSLY MODLITEB ZA NEJMENŠÍ

Listopad **Za skutečnou svobodu a demokracii i v oblasti hájení života nenarozených dětí**
Prosinec **Za rodiče, kteří přijali dítě s postižením**

Milí přátelé,

při tomto úmyslu nemohu nevzpomenout na letošní Pochod pro život dne 11. dubna 2026. V katedrále sv. Václava byla krásná mše sv. za těhotné ženy, jejich rodiny a nenarozené děti. Tehdejší pražský arcibiskup Mons. Jan Graubner, dnes už emeritní, byl hlavní celebrant a pronesl skvělou promluvu. Ve 12.30 pak vyšel z Hradčanského náměstí v mnoha proudech Pochod pro život, s množstvím dětí, které mohly cestu zdobit barevnými křídami s pomocí šablon se srdíčky a dětskými nožičkami. Početní odpůrci se naopak snažili vytvářet atmosféru strachu a nepřátelství, aby umlčeli tento hlas naděje a pomoci těhotným ženám a jejich nenarozeným dětem. Zvláště tíživé to bylo pro rodiče, kteří přišli i se svými malými dětmi. A tak je listopadový modlitební úmysl velmi důležitý. Vyprošujme Boží pomoc a odvahu pro všechny, kdo se mohou na různých úrovních, včetně těch nejvyšších, zastávat nenarozených dětí a pomáhat těhotným ženám v naplnění jejich mateřského poslání. V poslední době mne velmi oslovila myšlenka svaté Terezie Veliké, kterou jsem někde slyšel, že „modlitba není hodně slov, ale hodně lásky“. A jistě je míněno hodně lásky k Bohu, od něhož máme všechno, i hodně lásky k těm, za které prosíme. A náš Pán nás vybízí, abychom se modlili i za naše nepřátele (odpůrce), což vlastně znamená chtít pro ně dobro a tedy milovat i je. Snad bych i připomněl důležitost naší účasti na mši svaté, kdy víme, že přinášíme, obětujeme, zpřítomněnou Nejsvětější oběť spolu se svou vlastní, a prosíme našeho nebeského Otce o pomoc nikoliv sami, ale ve spojení s Ježíšem Kristem – skrze Něho, s Ním a v Něm.

Je to velký dar, když se narodí zdravé dítě, je ale také nemálo případů, kdy se narodí dítě nějakým způsobem postižené. Znám i takové rodiny, věřící, a ačkoliv je to veliká zkouška, i oni ji pokládají za dar. Jsou nesmírně stateční – zcela určitě ale budou za naše modlitby v jejich prospěch také velmi vděční. Domnívám se, že možná jim v rámci prenatální diagnostiky mohlo být nabízeno i to špatné řešení. O to více si musíme vážit jejich statečnosti a následné věrnosti jejich rozhodnutí. Věřím, že se na nich zcela určitě naplní Ježíšův příslib stonásobku, poněvadž tuto lásku prokázali Jemu.

Nedávno (24. 10.) jsem se zúčastnil krásné pouti k Pražskému Jezulátku s následným procesím k mariánskému sloupu na Staroměstském náměstí. Jako člen Společnosti přátel Pražského Jezulátka (letos přihlášený – letos proto, že jsem se až letos o něčem takovém dověděl) jsem obdržel krásnou, maličkou knížečku s novénou a dalšími modlitbami k tomuto Božskému Dítěti. Tato devítidenní kratičká modlitba nabízí na každý den jednu z vlastností dítěte, které na první pohled mohou vypadat jako omezení, ale možná, píše se tam, je to přesně naopak. 1. Ježíš se pro nás stal maličkým. 2. Ježíš přijal křehkost dítěte. 3. Ježíš přišel na svět v chudobě. 4. Ježíš se nebál stát se zranitelným dítětem. 5. Ježíš, jako každé dítě, byl odkázán na druhé, na jejich péči, blízkost a starostlivost. 6. I hravost a fantazie jistě patřily k jeho dětství. 7. Láska přiměla Ježíše, aby přijal bezmocnost a stal se slabým dítětem. 8. Ježíš se jako dítě s důvěrou svěřil do rukou Marie a Josefa. 9. Ježíš, jako dítě, rostl a sílil na těle a na duchu. I v postižených dětech žije tento Ježíš, a jejich rodiče jsou v roli Panny Marie a sv. Josefa. Kéž jim a jejich rodinám Bůh žehná i pro naše společné modlitby!

Váš + Antonín
pomocný biskup olomoucký